

Consolació es desmaia entre les ombres, se dormen els baladres dins la clastra, i, lentament, el cel penja la lluna al coll del mar, com un toisó de plata.

Blai Bonet

PREMSA
CORONA

dies i coses

Mn. Antoni Vadell, 2

Calonge - 07669

telèfon 65 78 20

CONSELL DE REDACCIÓ:

Jaume Vallbona

Maties Adrover

Margalida Adrover

Jaume Julià

Isabel Rigo

Pep Estelrich

Maria Adrover

COL.LABORADORS:

Miquel Pons

Joan Grimalt Roig

G.O.B. Santanyí

Salvador Bonet

Marc Vallbona

Macià Trompè

DL 148-1988

Imprimeix:

Edicions Manacor, S.A.

El escrits d'aquesta publicació
expressen únicament l'opinió dels
seus autors.

INDEX

Crònica.....	3 i 4
La Sala.....	5
Beatificació de Sor Francinaina Cirer.....	6
Errada ortogràfica pública	6
Els nostres carrers (Antoni Adrover).....	7 i 8
Conversa amb... Victor Gistau (Maties Adrover).....	9 i 10
Dies i Gloses.....	10 i 11
La llengua Catalana a Europa (Jaume Vallbona).....	12 i 13
La nostra gent (Marc Vallbona).....	14 i 15
Els altres escriptors Santanyiners i els mateixos (Miquel Pons).....	16
Planes opinió.....	17 i 18
Entrevista a n'Estilike (Maties Adrover).....	19 i 20
Llir entre cards (G.O.B.).....	21 i 22
Enrajolat polèmic.....	23
Humor... Amb nosaltres: Maria Lladró.....	24

Portada: Consolació (fot. Pep Estelrich)

Arreu de la geografia catalana hi ha tres santuaris amb el nom de Consolació, al nostre terma, a Sineu, i al Rosselló. Vegeu el que el GEC ens diu d'ells:

Consolació Santuari de la Mare de Déu de Consolació dins el municipi de Santanyí (Mallorca Oriental), a ponent del poble de s'Alqueria Blanca, aturonat (205 m alt) en un contrafort meridional del puig Gros. És esmentat per primera vegada el 1523 i la construcció és probablement del principi del s XVI, reformada en 1931-36; l'entrada és literal i el conjunt emmurallat. És notable l'altar barroc (1646) de Santa Escolàstica.

Consolació Santuari de la Mare de Déu de Consolació, aturonat (167 m alt) a poca distància de Sant Joan de Sineu (Mallorca Oriental). Conserva un portal lateral del s XIII, però ha estat molt reformat, especialment al s XVIII; l'altar major procedeix del convent de Sant Domènec de Palma de Mallorca. Al s XVII tingué una escola de gramàtica. Ha estat restaurat recentment.

Consolació [o la Consolació] Santuari de la Mare de Déu de la Consolació, del municipi de Cotlliure (Rosselló), al vessant septentrional de la serra de l'Albera, sota el pic de Tallaferró, a la capçalera de la vall del Dui; és envoltada de fonts i de til·lers, plàtans i castanyers. Hom ha suposat que és successor d'un lloc de culte a Neptú, d'època romana; l'església és esmentada ja el 1292. Del 1582 al 1585 s'hi establí un convent franciscà. Hi tenia lloc una important fira els dies de festa. Fou propietat del municipi de Cotlliure; venut el 1798 a particulars, el 1804 fou cedit a 79 altres veïns de Cotlliure en propietat col·lectiva, que encara subsisteix. L'actual edificació i la galeria coberta són de la fi del s XVII. Als aplecs que hom hi celebra, es ballen tradicionalment danses populars.

CRÒNICA

***** dels darrers esdeveniments *****

CRÒNICA

Dia a dia, la vida flueix deixant fites, que amb més o manco relavància marquen la vida d'un poble. Volem, des d'aquesta nova secció, donar fe d'aquestes notícies, que poc a poc van escrivint la petita història del nostre poble.

ABRIL

3- Concert de música Sacra a l'església Cala d'Or, interpretat pels alumnes de St. Andrew's University d'Escòcia i dirigida pel Pr. Douglas Clifford.

16- Ball de Sales a sa plaça, organitzat per la Tercera Edat, que va comptar amb bona participació de balladores locals i dels pobles veinats.

23- La germandat de Donants de Sang va celebrar una trobada a Calonge, on a més de l'ofici solemne, es va fer una monumental paella per unes 1200 persones, el bon dia que va fer convidar a tanta gent, que no es va tudar gens d'arros.

29- El poble de l'Alqueria Blanca, tots a una, es va alçar contra el abusos que es cometien a Sa Barca Trencada, i amb un gest de força varen anar a obrir els accesos que sempre havien vist obert.

MAIG

1- S'inaugurà el Supermercat Ca'n Binimelis.

2- La tercera edat va convidar al Prof. Font i Obrador a fer una conferència sobre l'emigració a Amèrica al segle XIX.

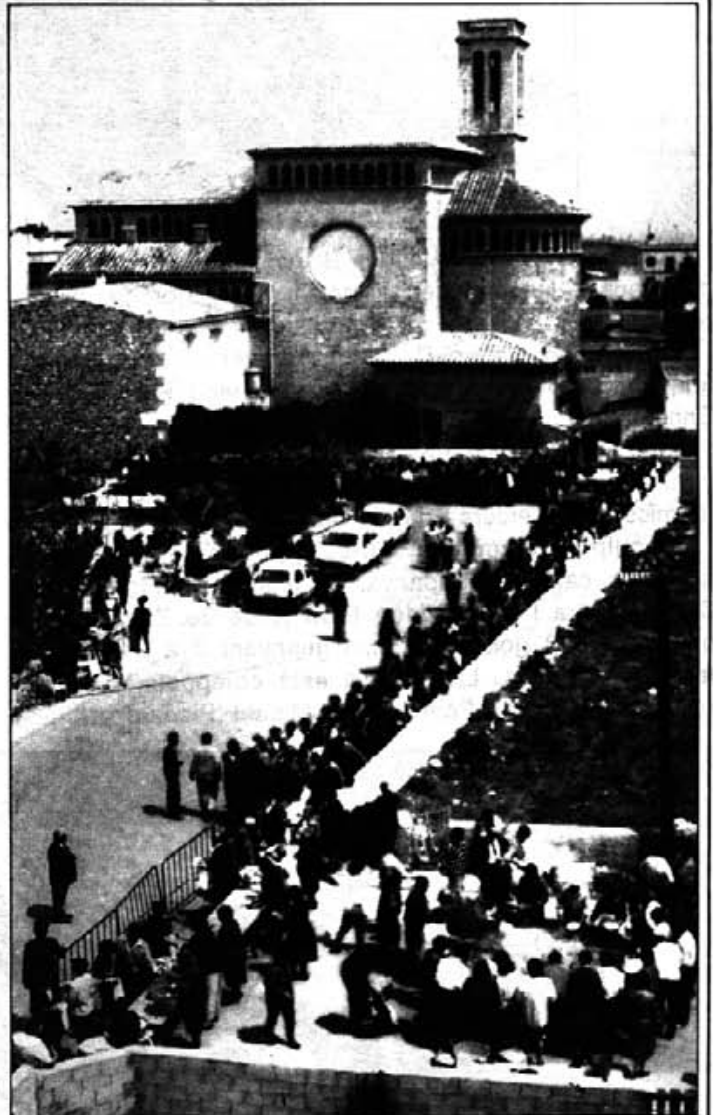
14- Varen celebrar sa Primera Comunió al nostre poble, en Miquel Adrover i Estelrich i n'Aina Maria Julià i Adrover.

27- Na Bàrbara Inmaculada Manrèsa de S'Horta, guanyà el campionat de Balears de gimnàstica rítmica, en la modalitat de pilota individual. Així mateix, n'Aina Maria Julià, de Ca's Fustes, i les seves companyes feren segones en pilota de grup.

JUNY

3- Na Nora Franquinet, que va morir l'any passat, va ser homenetjada pels seus amics a la plaça Mare Nostrum a on li han dedicat una part del jardí i un banc on hi posaren una placa commemorativa.

4- Es va celebrar per quint any consecutiu la

peregrinació popular a Sant Salvador, tot i el mal temps es va registrar una gran participació de joves i grans, que pujaren des de Calonge a retre homenatge a la Mare de Déu.

9- S'acabà d'instalar la vidriera policromada a la façana lateral de l'església de l'Alqueria Blanca, la factura del vidre, sense comptar ferrer ni picapedrer és de 826.965 ptes.

Toni Vallbona de s'Alqueria Blanca va recollir a sa discoteca Lluna el trofeu a màxim golejador de 1ª regional.

7- Neix en Carles Ramos i Adover. Fill de Na Miquela Adover de Can pau i en Diego Ramos. Enhorabona!

11- Es va fer un dinar a Cala d'Or en commemoració del II aniversari de l'associació d'amics de la Tercera Edat de Calonge i Cala d'Or.

L'equip benjamí de fut-sal de Santanyí es proclamà campió d'Espanya. La final la va jugar a Calvià contra l'equip Video Club Nasa de Zamora, empatant a 3 gols el partit, i guanyant 3 a 2 a la tanda de penals. La plantilla està composta per: Manolo Carmona, Pedro Llull, Miquel Picó, Joan

Lladó, Toni Vidal, Francisco Vargas, J.M. Vicens i Javier Sánchez. Entrenà l'equip Bernat Picó.

12- Neix la filla de n'Stuart Magee i na Lola Rodríguez, li han posat per nom Lucía. Enhorabona!

15- Es celebren les eleccions al Parlament Europeu. El terme de Santanyí és el que registra l'índex de participació més alt de la comarca en unes eleccions marcades per l'abstenció. Els primers resultats provisionals del terme registren poques variacions respecte als passats vots del partit majoritari. Les variacions provisionals en tant per cents són les següents:

El PP baixa 4 punts, el PSOE puja 6 punts i el CDS baixa 7, la quarta força serie al PSM que es situa a 6 punts del CDS.

Ajuntament de Santanyí (BALEARS)

La Sala

**** Sessió del ple de l'Ajuntament amb data 10 de març de 89.**

-S'acordà retolar els noms dels carrers de la Vila de Santanyí i Calonge en català.

-Ratificar en l'acord de la mancomunitat sud de Mallorca sobre l'eliminació de residus sòlids urbans mitjançant una estació de transferència que es situaria en el terme municipal de Campos.

-Aprobació del projecte "Urbanització es cap de's Moro", amb un pressupost de 181.880.000 ptes.

-Aprobació projecte d'urbanització Cala Mondragó, amb un pressupost de 175.896.677 ptes.

-Avanç de les festes de Sant Jaume:

-Es nombra al pare Toni Oliver i Montserrat per fer el pregó de les festes de Sant Jaume 89.

-S'acordà un pressupost de 5.900.700 ptes per la contractació dels següents artistes:

-Dia 22, Orquestina d'Algaida, Laser i Brisas.

-Dia 23, Tomeu Penya.

-Dia 24, Hombres G, Orquestina d'Algaida i Brisas.

-Dia 25, Xesc Forteza

-S'ha acordat que totes les verbenes, excepte la del dia 24 seran gratuïtes.

-Es parlà de la compra de terrenys per a la construcció del futur pavelló poliesportiu cobert.

-Es parlà del conveni amb l'Ajuntament de Felanitx per la instal·lació d'un repetidor de TV-3.

-El senyor Burguera Vidal demanà que l'Ajuntament faci la sol·licitud a Insalud per la instal·lació d'un servei permanent d'urgències sanitàries per haver-se superat ses 5.000 cartilles.

**** Sessió del ple de l'Ajuntament amb data 14 d'abril del 89.**

-A'acordà redactar el reglament municipal de normalització lingüística de l'Ajuntament de Santanyí a un termini màxim de 10 mesos.

-S'acordà sol·licitar al Consell Insular que faci les obres de millora de la carretera de Calonge a Cala d'Or, vista la gran perillositat d'es "revolt de sa moneia".

També es demanà la senyalització horitzontal d'aquesta carretera.

-Relació de preus d'adjudicació de platjes del terme:

-Cala Llombarts, Don Lluís Diaz, 517.100 ptes.

-Cala Santanyí, Dª Ricarda Vicens, 8.500.000 ptes.

-S'Amarador, Don Bartomeu Vidal, 5.000.000 ptes.

-Fon de n'Alis, Yvon P. Orfila, 3.750.000 ptes.

-Caló d'en Burgit, Don Pedro Garcias, 125.000 ptes.

Sa Barca Trencada, "Cala Barca S.A.", 400.000 ptes.

-Caló de Sa Torre, "Servicios auxiliares del club Mediterraneo S.A." 680.000 ptes.

-Cala Egos, Don Antoni Ruiz, 457.320 ptes.

-Cala D'Or, "Nilla S.A.", 625.000 ptes.

-Cala Gran, Ferrera Blanca C.B., 4.429.000 ptes.

-Cala Esmeralda, Urb. Esmeralda S.A., 1.300.000 ptes.

-Formular oferta d'adquisició d'inmoble a D. Jaume Rigo i Bonet, propietari del inmoble a la plaça de Sant Josep de s'Alqueria Blanca pel preu d'11.381.000 ptes, per destinar-lo a plaça pública.

-Convocatoria del XII Certamen de pintura i dibuix "Vila de Santanyí".

-Adherir-se a la campanya "Competències d'educació", ja, per acabar amb la discriminació que significa estar dins el conjunt de les 17 comunitats autònomes amb llengua pròpia, essent l'única que no té competències en matèria d'educació.

-S'informà favorablement de la proposta d'instal·lació d'una nova oficina de farmàcia a l'Alqueria Blanca.

-Es convoca concurs d'execució del col·legi d'E.G.B. de Cala d'Or, que tindrà 8 unitats de EGB i 2 de preescolar, conforme al projecte de l'arquitecte d. Lluís Antoni Corral, amb un pressupost total de 173.336.210 ptes. (aportació municipal 53.336.210 ptes)

**** Sessió del ple de l'Ajuntament amb data 12 de maig del 89**

-S'aprobat l'estudi de tràfic de Cala d'Or a càrrec de l'enginyer industrial Don Antoni Montserrat i Salvà.

-S'ha encarregat a l'empresa Gestur Balear, S.A., el projecte d'urbanització de la 1ª fase del polígon "S'Olivó" de Santanyí.

-S'ha proposat a Don Miquel Barceló i Vidal judge de Pau i a Gregori Suau i Vidal com a judge de Pau substituït.

-S'acordà l'aprobació del programa d'acció social amb un pressupost de 3.659.542 ptes.

-Campanya contra els gasos clorofluocarbonats (C.F.G.)

S'acordà demanar la col·laboració de tots els ciutadans d'aquest municipi mitjançant la seva negativa a consumir productes que continguin aquests gasos.

-S'acordat formular al propietari del teatre principal de Santanyí una oferta de compra per destinar-lo a actes socio-culturals per un import de 10.000.000 de ptes.

-S'acordà formular a les monges Franciscanes una oferta de compra del convent del Llombarts per un import de 8.000.000 ptes, per adequar-lo com a unitat sanitària.

Beatificació de Sor Francinaina Cirer

Calonge sempre s'ha distingit pel gran amor, que ha sentit per Son Francinaina Cirer, nombroses persones han anat a Sencelles per demanar alguna gràcia.

Vos oferim avui una petita informació de la seva vida, amb ocasió de la seva propera beatificació.

Dia 1 d'Octubre de 1989, és el dia assenyalat perquè a Roma es Beatifiqui la Venerable Sor Francinaina de la Mare de Déu dels Dolors Cirer, nascuda a Sencelles, dia 1 de juny de 1781.

Francinaina no es volgué distingir per res de les altres dones pageses i humils del poble. Només sobresortia perquè feia tot quan podia per atreure tothom cap de Déu. Donava bons consells a tothom. Era molt caritativa amb els pobres, ensenyava als nins la doctrina, era piadosa i també molt alegre.

Als 70 anys va poder complir l'ideal

de la seva joventut: la vocació religiosa.

Va donar la seva casa per a fer-ne un Convent de la Caritat. Va morir el 27 de febrer de 1855.

La congregació de Germanes de la Caritat i el Bisbat de Mallorca animen a tots els mallorquins; els amics de les Germanes de la Caritat, a totes les organitzacions i associacions de caritat a unir-se a la celebració, participant en le pelegrinació oficial que es realitzarà a Roma amb motiu d'aquest esdeveniment. I conviden a tots els amics de Sor Francinaina a donar gràcies a Déu per aquestes meravelles, a fer festa amb goig, pau i fraternitat, a fer créixer la família cireriana i a viure els valors de la pagesia mallorquina, sobretot la pagesia amb fe ben arrelada.

Sor Margalida Moyà
Superiora General

Errada Ortogràfica Pública

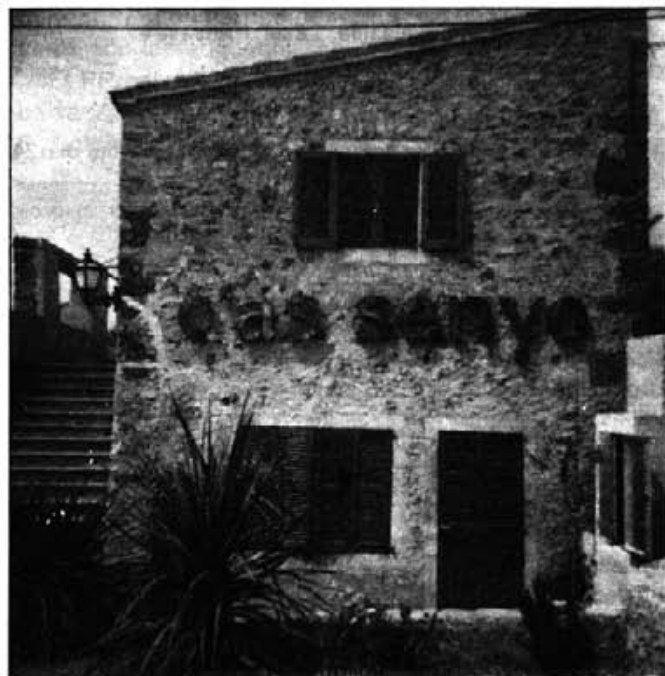
A més d'un ha estat trobar el rètol del nou restaurant de Ca's Senyor escrit d'aquesta manera. Dues errades ortogràfiques gegantines, no just pel tamany del rètol sinó també perquè qualsevol al.lot dels mitjans d'E.G.B., no les hauria fet.

El primer que varen pensar molts: Com volen aquests estrangers ensenyar-nos a escriure en la nostra llengua!. L'encarregat de les

obres va rebre des del primer moment tota casta de crítiques i renyades, sense que ell en fos responsable, ja que el que va fer el rètol el va fer sense consultar a ningú. Aquestes "Errades" seran corregides i es retolarà de forma correcta: Ca's Senyor o Cas Senyor.

Pel que hem vist aquesta restauració és molt encertada, i els podem donar l'enhorabona.

Seria d'agrair que

tenguessin carta en català, com a Bona Taula, i així quan hi anem no ens sentirem forasters a la nostra terra. Es una manera de contribuir a la normalització lingüística,

tasca de tots.

Desitjam que el negoci els vagi bé, els felicitem per com estan embellin, amb l'excepció del rètol, aquest recó de Calonge.

Oficina Administrativa Cala D'Or, C. B.

GESTORIA - ASESORIA LABORAL
AGENCIA PROPIEDAD INMOBILIARIA

BERNARDO OBRADOR OBRADOR
PABLO LLADÓ ALCOVER
ANDRÉS LLADÓ PERELLÓ

Calle Santanyi, 20 - Tel. 643000
TELE-FAX 658018
07660 CALA D'OR (Santanyi)

ls nostres carrers

Carrer Majoral de Pina

Va haver-hi un temps, abans que es fessin les carreteres més dretes, en que la que veïna de Santanyí, passava per el que avui és el carrer Majoral de Pina. Qui va esser aquest home, que merescudament si li dedica el carrer on va neixer?

L'amo'n Miquel Jaume Adrover Bennàsser va néixer a Calonge dia 14 de juny de 1815, fill de Miquel Jaume i Catalina Bennàsser, de Ca'n Brut: *"una de les primeres cases com entrau a Calonge venint de Santanyí, veïnat de les cases de les monges"* (10) (1).

Ja de petit la seva mare procurà educar-lo en la fe catòlica i els bons sentiments i son pare en l'art de la feina pròpia de foravila.

"me posaven a tota casta de feina de pagès de les que pugui fer un pagès al camp, no criat amb cap avaciadura, ja perquè els meus pares eren de feina, ja perquè havien de fer feina per viure" (14).

El seu ofici principal d'edat de tretze anys -i el va prendre amb gust- va esser el de menar el parell, i per això no tenia temps de jugar amb altres al.lots.

Es seus estudis no foren molts ni molts llargs. Quan va tenir 15 anys va anar a escola els diumenges i els vespres a ca un veïnat anomenat Biel Puig. Llavors el seu mestre fou un tal Miquel Garinet del Clot des Pou. Finalment la seva educació va acabar a Ca'n Vella del Bobot amb un capellà vel qui no hi veia i ell li llegia els llibres i li corregia les errades. Conta

Casa cedida pel majoral, perquè servis de convent a les monges

que va aprendre un poc de llegir i escriure i un poc de comptes: però -diu- *he procurat conservar aquest poc sempre*" (19).

Per aquestes saons li entraren ganes de ser capellà, cosa que ja hi havia anys que covava. Un dia va anar a sentir un sermó a Felanitx, un tal mestre Amengual el va desenganar *"que no era possible"* (sic).

La seva vida transcurria dins la feina pròpia de la pagesia:

"Jo no tenia costum, com fan molts, d'anar a caçar ni a pescar i vaig passar es temps, es dies feiners treballant en es camp, sent tota espècie de feina segons sa temporada. Si era l'estiu sofrint el sol anc que fos s'hora més cruel d'es dia, i si era s'hivern tot

el fret i brusca i a vegades neu, no essent jamai el primer qui deixava sa feina per causa del mal temps" (32)

Va esser fadrí tota la vida. Explica que no sabia ni hauria sabut dur la casa endavant i criar els infants així com pertoca. Els seus divertiments molt propis del seu temps:

"Jo mai escometia cap fadrina ni dona en comptes de casar, tenia gust parlar i riure amb totes les fadrines que encontrava anant o venint de fer feina. Jo mai vaig festejar, ni anar a casa de divertiments. Era molt bromista amb tots; tant homes com dones, joves i vells, sempre content amb tots; però sempre anava en segona a tots. Jo mai m'explicava amb ningú. Jo

sabia el parer de molts; però ningú sabia el meu. Els darrers dies jamai anava a fer fresses ni a ballar, perquè no me agradava. Es meu quefer era anar a tirar tests que en aquest temps s'usava molt per Calonge" (31).

El capítol de devocions van esser una part important dins la seva vida. Fins a l'any 1850 no van posar reserva a l'Alqueria Blanca on hi va estar un sacerdot de Porreres. Per poder oir missa o sentir un sermó havien d'anar a Santanyí o a Felanitx. Per això:

"es diumenges i alguns vespres anava a algunes cases a passar sa vetllada o un "rato" de conversa a un veïnat, i allà llegiem algun llibre de devoció o vides de sants" (32)

L'any 1855 va passar de majoral a Pina. A Pina hi va estar un any, de Mare de Déu a Mare de Déu, perquè s'enyorava i volia anar a estar amb los seus. El 8 de setembre de l'any 1856 va passar de majoral a la possessió de s'Horta i hi va estar per espai de 23 anys, fent-hi sempre millores. Basta dir que va fer sis quarterades de vinya i la va tancar de paret, va sembrar més de tres mil ametlers i no sabem es compte de figueres.

L'any 1857 vengueren les monges a Calonge. Varen estar a una casa i altra, i l'amo'n Miquel davant el bé que feien va decidir cedir el terreny i entregar-los una casa feta per elles. L'enllestiren i les monges prengueren possessori i començaren a fer-hi custura.

L'any 1858 essent ell majoral de s'Horta va col.laborar amb zel extraordinari a que vengués un vicari a s'Horta. Es interessant saber que;

"aleshores hi havia dins el districte de sa vicaria qui és tot el Bobat, Clot del Pou, Ca's Ritos fins a n'es Puig de sa Figa (figuera?) i Ca's Vaquerets (Vaque?), Son Reus i Doneses i Ca's Verros? "205 cases i 1.134 ànimes" (63)

L'anada a Roma en peregrinació fou una de les eixides que recordà amb més gust i encara que incompleta

ha quedat retratada a la seva contarella on abunden els detalls exactes, les descripcions són abundants -quasi exhaustives- i la fan estones pesada. Era a l'octubre de l'any 1876.

Totes aquestes notícies ens han arribat gràcies a un bon grapat de notes que ell va escriure de pròpia mà a un llibre de comptes. Allà hi hem trobat la vida del seu temps, encara bategant, amb colors vius, anecdòdits. D'una manera molt senzilla, ben igual que si fos una persona que vos parla, conta noves de la seva joventut i del seu voltant. L'amo'n Miquel Jaume, es conco de Ca'n Brut home d'homes i bona persona ferm, ens ha deixat un retrat del seu natural molt complet, sense complicacions, amb un estil rude i vigorós, alegre *"sempre som estat de natural alegre"* (21) i amb una forta càrrega d'espirituïtat.

Aquest llibre, que creim que va escriure a la seva maduresa, conta primerament la seva vida i les seves devocions, afegint a la fi, consells pels seus nebots i meditacions d'aire místic sobre els misteris de la fe catòlica. Segueixin els comptes de les despeses que feu a s'Horta de majoral fent-li millores. I finalment conta l'anada a Roma amb tota riquesa de detalls. Llàstima que sigui incompleta. Falten algunes

planes. No sabem si ja va esser ell que les va llevar per por d'haver posat qualche desberat *"si hi ha algun desbarat, suplic al qui lo llegirà que crem es llibre; perquè no se sàpien notícies de mi"* (29) o si ha estat el temps que tot ho malmena i ho fa malbé.

Els qui l'han conegut parlen de què era un home molt llest amb una personalitat molt acusada i d'unes traces amables i plaents i molt bon home.

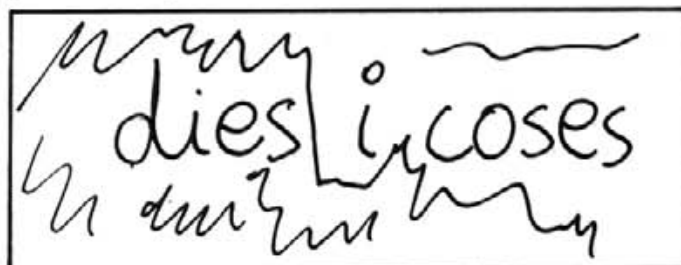
Acabarem amb unes paraules seves que molt bé podria haver dirigit als habitants de Calonge, i que conviden a la germanor i cooperació entre totes les persones d'un poble: "molts

de pocs plegats fa un molt i molt basta per molts, i pocs han mester poc però fan poc i tenen poc" (65-66)

Antoni Adrover

Extret del programa de Festes de Sant Miquel 1974.

La transcripció de les memòries de Miquel Jaume Adrover Bennàsser es publicà l'any 1986, baix el títol de "MEMORIES D'UN MAJORAL" a cura de Jaume Serra Prev. Així mateix Baltasar Amengual té en preparació, la transcripció de la part de les memòries en què es relata, l'anada a Roma.

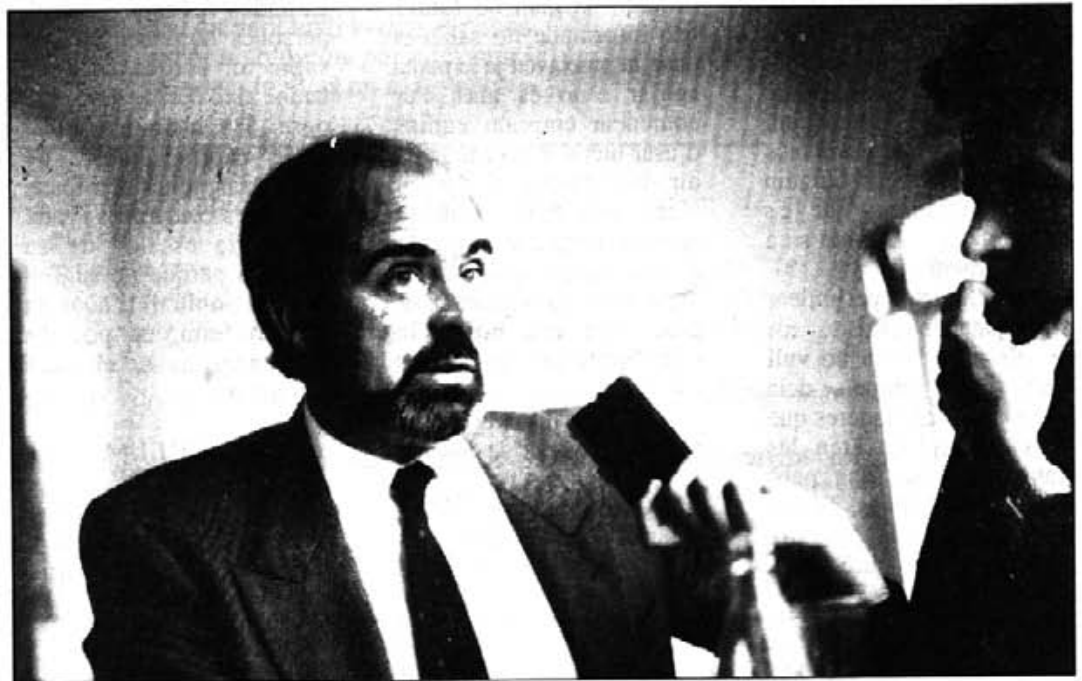
CONVERSA AMB...

Victor Gistau

President de Sa Germandat de donants de sang

--Me pots fer un petit resum de sa història de Sa Germandat de donants de sang.

--Sa nostra Germandat fa 17 anys que està funcionant. Va neixer davant s'a necessitat que tenia Son Dureta de cobrir els mínims garantizats de sang i era un problema que teniem plantejat en sèrio perquè encara no només es necessitaven dos litres i mitg diaris de sang era cert que s'havia de comprar si es necessitava amb la qual se gent que venia sa seva sang amagava els seus problemes vitals com per exemple si havien tengut hepatitis, si eren propensos a sa beguda, després teniem un índex molt gros de recuperació d'aquestes persones perquè primer el que feiem era salvar sa vida i després curar sa malaltia de sa sang que s'havia tranfós, llavors ens varem posar en contacte amb s'organització nacional de donants de sang i a partir d'aquí varem començar a organitzar de qualque manera aquesta agermandad. Ara fa 17 anys, varem començar amb 17 donants de la casa i el primer anys varem arribar als 700. El segon varem superar la xifra del 2000 i a partir d'aquí varem dir que no es tornas comprar pus sang a Son Dureta, i de llavors fins ara no s'ha tornat compar un gram més de sang i ara que estam amb una necessitat de 14 litres i mitg diaris de sang necessitam uns 30 a 35 donants diaris. Tenim aproximadament uns 24.000 donants i confiam que augmenti per no haver d'arribar a sa situació límit d'haver de comprar sang a fora.

"Hem de fer un esforç per aconseguir que un 50% de sa població activa es faci donant de sang, per garantir que ningú morirà per manca de sang"

--Supos que ha anat evolucionant sa germandad durant aquest 17 anys, perquè els primers anys devien ser més complicats?

--El primer i segon anys va ser bastant difícil evidentment; sa prova està a sa pujada que varen tenir de 700 a 2000, llavors ens varen regalar una unitat mòvil i varem començar a volar els pobles i organitzar una infraestructura que a aquests moments està als 120 col.laboradors entre pobles i barriades de Palma. Això fa que a un moment determinat quan sa unitat mòvil comença a visitar pobles s'incorporassin els donants dels pobles i si a un principi teniem 3000 donants de Palma i molts pocs dels pobles hem anat evolucionant arribant a tenir un 75% de donants de la part forana i un 25% de donants de Palma.

--Quines principals funcions tenen els

col.laboradors?

--En principi cuida dels donants que ja tenim, i en segona, fer labor de captació entre la població per cada vegada tenir gent nova que es vagi incorporant perquè hem de pensar que si nosaltres no tenim un ritme de creixament d'un 1000 donants anuals es pot arribar a un colpase seriós i greu tant és així que jo no voldria ser alarmista perquè no ho estat mai però estar clar que si nosaltres, veim ses xifres que ens donen la O.M.S.N. (Organització Mundial de la Salut) que diuen que hem de tenir de 26 a 40 donacions per 1000 habitants nosaltres per damunt de les necessitats mitges el que passa es que la O.M.S.N. compte que a Mallorca hi ha 600000 habitants i realment de cap a cap d'any ni ha 7.000.000 i aquest podem tenir els mateixos problemes que els qui resideixen aquí i a més

pot esser perillósissim si hagués una hecatombe perquè la sang que hi ha no bastaria per res. Hem de fer un esforç per aconseguir que un 50% de sa població activa es faci donant de sang, per garantir que ningú morirà per manca de sang.

--Ha sa gent que mai ha donat sang, com els convenceria perquè es fecin donants?

--En fets concrets; que pensin que si tots mantenim s'egoisme de dir me sap que me punxim, m'espanta un poc, o ha en donaré quan sigui necessari que pensi un moment que si un familiar seu necessita sang, que Déu no ho volgui, i tothom fes com ell no tendria sang i es moriria. La solidaritat comença per nosaltres mateixos i hem de ser solidaris davant un producte que no es pot fabricar, per tant està clar que hem de

llevar sa por d'enmig i aconseguir 50.000 donants.

--Quines característiques necessàries ha de tenir una persona per poder donar sang?

--Estar entre el 18 i els 65 anys; no haguí tengut cap malaltia contagiosa, com el paladisme, hepatitis encara que segons quin tipus passat un temps pot donar sang i el més important, apart del pes, que pesin més de 50 kilos, és que tinguin el convenciment que és necessària a questa col.laboració.

--La Sida ha perjudicat als donants de sang?

--En un principi no vull negar que si perque se deia que una de les maneres que contagia la Sida eren les transfusions de sang, però és just tot al revés, és dir, les transfusions de sang contaminada, però si sa

sang no està contaminada la Sida no es pot trasmetre. Nosaltres tot d'una agafam sa sang i la posam dins sa bossa, passa una sèrie d'anàlisis i un dels anàlisis és el dels anticossos de la Sida i nosaltres en un principi sa gent no estava ben informada no sabia si quan la punxaven ja le podia agafar i no és així. Per començar empram equips d'usar una vegada i tirar, es dir, que davant el donant s'obri una bossa amb sa xeringa i després d'empleada es tira. Varem haver de fer una campanya per dir que sa sang que era bona la transfundriem en bones condicions.

--Quina filosofia té fer aquestes trobades de donants de sang?

--Quan teniem 2000 donants de sang feiem unes assemblees de donants

populoses, sa finalitat era conèixer-nos un poc tots dins les possibilitats que hi havia entre 2000 persones, prendre un bossi de coca, una paella totsplegats, però hem anat cresquent hi hem hagut d'anar diversificant les trobades perque 26000 persones no caben en lloc sobre tot perque sa perd també això d'estar amb ells, posar les insignies... per això varem haver de fraccionar aquesta trobada única en 9 comarques i cada any varia es lloc de sa comarca perque no sugi el mateix poble i d'aquesta manera feim, un poc de germanor que és el més important.

CURRICULUM

Som economista, tècnic superior de radio i televisió que

me fa més il·lusió ja que d'economista no he exercit mai. Som funcionari de carrera d'administració autonòmica, fins fa un mes en el cap de protocol del Govern de la Comunitat Autònoma, vaig arracar fa 10 anys, quan es va passar de l'Espanya centralitzada a l'Espanya de les autonomies. Fa tres anys que son president de la Germandat i desset que hi estic. Vaig començar com a vocal de promoció i relacions públiques quan es va fundar, després vaig ésser quatre anys vice-president.

Maties Adrover

Dies i Gloses

Encara que sa primavera ens acabi de deixar i ja estiguem dins s'estiu, pot ésser bo que tornem un poquet enrera i ens sentiguem dins sa primavera un altre vegada llegint aquest glosat de'n Joan Grimalt i Roig. Són gloses plenes de poesia i que ens fan recordar coses d'aquestes tan bones que en dona sa natura sobretot dins aquesta estació tan bella que és sa primavera:

JA HA ARRIBAT SA PRIMAVERA

1

Ja ha arribat sa primavera que és sa porta de s'estiu d'enfora contempl es niu que hi ha dalt de sa prunera on cova una cadarnera que en fa s'ullet i somriu.

2

Ja han fuit els estornells per da pas a s'oronella qui no la recorda a ella quan en alçar sa gavella nos rossava els capells caçant els bixets aquells per omplir-se sa gargamella.

3

Les flors estan atipades d'abelles i berellols no les toquis si no vols

te quedin nafres marcades Ses mels són apreciades! però abelles enfadades no les consolen perols.

4

Si pujes a les muntanyes sembla que és tot un jardí de gatova i romaní xipell i carritx amb canyes que dins ses seves entranyes hi té es jasset es confí.

5

Alfombres de vinagrella part del camp n'està forrat i trobam dins el sembrat a la princesa rovella que és s'amapola aquella de la qual tant s'es cantat

6

Que me direu dels jardins corralets i cossiols amb rosers i gladiols

arran d'aquells lliris fins que sembla que als padrins les emociona es redols.

7

Sa gent sa naturalesa desitja saborear va a sa vorera de mar allà es fan jocs i se besa que és insignia i promesa que s'amor al dia està.

8

Lo que era marina o pleta tot són jardins plens de flors amb tumbones pes repòs xalets amb sa piscineta d'aigo transparent i neta que ve de Sa Figuereta de l'amo Tomeu de's Clos.

9

Ajeguts damunt es gram o damunt una tumbona o arran de s'aigo on s'ona

quan arriba mos banyam
de goig tots mos embembam
no hi pot haver escena més mona.

10

Es jovent es diverteix
s'olviden tots els problemes
d'amor sempre són els temes
sa rancor no existeix.

11

Sa gent sa pasetja i tresca

perquè acompanya es temps
sa junta amb sos parents
va a pescar si troba esca
fa vetllades a la fresca
bou cervesa i aigo-ardents.

12

Joan tu sols fracasar
diu sa gent amb lo que et poses
se que no guany per encloses
ni en sa feine ni en ses gloses

i no ho puc remediari
disculpes vull demanar
si ho arribau a publicar
lo que vos pugui embrutar
els vostros: Dies i Coses.

Joan Grimalt i Roig

A principis de segle hi havia una frase que pareix estava bastant de moda: "Es meu guerrer" o "sa meva guerrera".

I es que ses al.lotes quan tenien dos pretendents o més (perquè ses més guapes moltes vegades en tenien més de dos) ells amb ells es deien guerrera. Lo mateix passava amb sos joves: Es que tenia més quarterades o duia es capell un poc tort, etc. solia tenir un bon grup de guerreres que totes el volien per ella.

Damunt aquest tema sa varen fer moltes cançons i gloses que trobam mereixen esser recordades.

Com que en aquells temps sa gent feia molta feina pes camp i cantavan tot lo dia si per casualitat qualche guerrer o guerrera feia feina a sa tanca de veinat, aprofitaven per cantar-se cançons com aquestes:

Guerrera meva, sabràs
que cant fort perque em sentis
encara que tu rebentis,
si jo vull, tu no el tendràs.

Sa guerera a mi em murmura;
jo a dir mal d'ella no gos.
Mal li surti es cascabòs
bocins de carn des seu cos
es fete i sa freixura.

Sa meva guerrera du
calces es dies feiners.
Com no ha d'agradar més?
Jo es diumenges no en puc dir.

Es dia que es fil es prim,
sa roba surt avenguda;

sa guerrera tenc menuda
lletxa i molt mostatxada
llengua-llarga i xerrim.

De guerreres ne tenc dues;
remirada hauré d'anar
m'arribaran a comptar
des faldons totes ses rues.
Lo les me faré menudes
i més feina les durà.

Sa meva guerrera va
a punt de pastora mia
du randa per sa camia
de pallaringos que hi ha.

Guerrera meva sabràs
lo que t'enviaré a dir

que s'ha deixat de venir
perquè d'ell no feia cas.

Totes ses coses son bones
per quan les han de mesté
voldria que es meu guerrer
tornàs peruc de ses dones.

Jo i sa meva guerrera
de cara no m'hos miram
un any per hom festejam
i enguany li tocarà a ella.

Tenc vint i dues guerreres
i de ninguna tenc por
que m'es a mi si va a elles
quan se ne's anat de jo.

**PERRUQUERIA
UNISEX**

*Sebastià
Roca*

SERVEI DE MANICURA I DEPILACIÓ

9h. a 1h. del matí

3h. a 8h. de l'horabaixa

i hores convenides

☎ 65.82.20

Ca'n Roca, 13 07669 Calonge - (Santanyí)

Oficialitat de la llengua Catalana a Europa

El passat mes de febrer la Comissió de Cultura del Parlament Europeu, va aprovar aquest text, on es sollicita que la nostra llengua sigui reconeguda a les institucions europees. Que el català sigui reconegut a l'àmbit europeu significaria el reconeixement del nostre poble, com a poble europeu. Semble que tots hi estan d'acord, fins i tot els partits espanyolistes com el PP i el PSOE (el text fou redactat per un diputat del PSC-PSOE), s'han mostrat en principi favorables. Això està en les seves mans, que faran? El mateix rei Joan Carles s'ha manifestat a favor del reconeixement de la nostra llengua; no podia mostrar-se contrari.

En parlar d'això s'ha desvetllat la qüestió de perquè no ha d'ésser també al Senat de l'Estat espanyol. Perquè no hem d'ésser iguals als castellans dins

l'estat espanyol (castellà, per ser més precis). Espanya ha de canviar molt, per això les esperances estan en una Europa dels pobles, o de les nacions, que succeeixi la inevitable Europa dels Estats; en tot cas es precis reclamar l'estat que fa uns centners d'anys els castellans ens varen fotre.

De totes maneres perquè a Europa es faci oficial s'ha d'aprovar amb l'assentiment de les forces polítiques espanyoles i això me fa dubtar que finalment sigui realitat, -com poden acceptar l'oficialitat del Català a Europa si no l'accepten a les institucions centrals de l'estat i quan encara es segueix perseguit, sobre tot a Catalunya Sud (País Valencià).

Fa un mes una sentència de la diputació de València prohibia anomenar la llengua pel seu nom: llengua catalana. Qualsevol

PAÏSOS CATALANS

Superfície: 69.031,68 km² (Gran Enciclopèdia Catalana)

Població: 10.776.653 hab.

Densitat: 156 hab./km²

Població urbana: 78 %

Distribució sectorial de la població activa comparada amb la distribució sectorial del PIB (1985)

Primari: 9,5-----3,6

Secundari: 38,9-----35,0

Terciari: 51,6-----61,4

Atur: 20,9% (sobre població activa) (1985)

Inflació: 12,6 (1980-1985)

Consum d'energia: 21.640.000 TEC (1985)

Sistema polític: Estat (Andorra); Comunitats Autònomes (Principat de Catalunya, País Valencià, Illes Balears) dins l'estat espanyol; part de la Regió administrativa Llenguadoc-Rosselló (Catalunya Nord) dins l'estat francès.

Règim lingüístic: el català, llengua nacional/oficial (Andorra); llengua nacional i cooficial amb l'espanyol (Principat de Catalunya, País Valencià, Illes Balears); llengua no oficialitzada però d'ensenyament (Catalunya Nord).

Títols de llibres publicats: 14.997, dels quals 3.471 en català (1985); 4.145 en català (1987).

PIB: 54.525 milions de dòlars (1985)

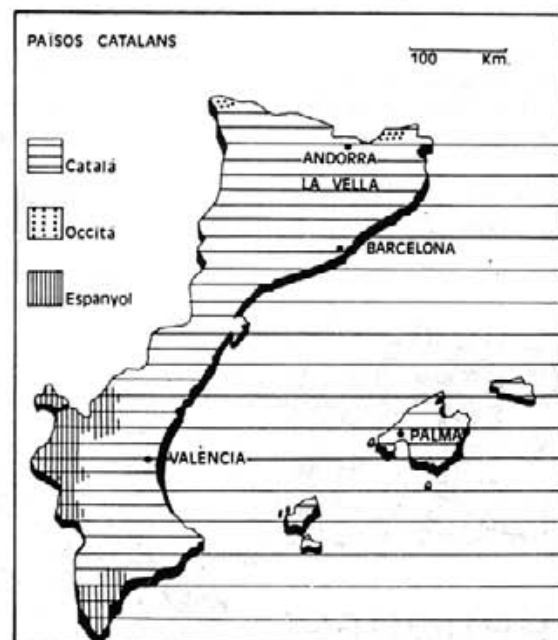
PIB per habitant: 5.083 dòlars (1985)

Rang mundial pel PIB (203 estats i territoris): 35
pel PIB per habitants: 55

Rang europeu pel PIB (30 estats): 17

pel PIB per habitant: 18

PAÏSOS CATALANS Llengües

cosa que ens faci sentir un sol poble és perseguit, tot allò que pugui donar-nos força, donar-nos llibertat.

Veig molt difícil que les forces polítiques espanyoles ajudin al reconeixement de la llengua catalana a Europa. Allà, a més, no ens hi volen, allà volen decidir per nosaltres, i no amb nosaltres, cosa que no hauriem de consentir.

El nostre poble, malgrat la manca de sobirania (amb l'excepció d'Andorra) amb el que això comporta d'anormalitat i limitacions respecte als que tenen els estats constituïts, es troba en condicions de fer "pesar" la seva personalitat, gairebé excepcional respecte a altres nacions sense estat i fins i tot amb estat.

Des de la perspectiva històrica, cultural, econòmica, social i ideològica, els catalans sempre ens hem sentit estrictament lligats a Europa i la integració política europea és un fet pràcticament ineversible. Seria just que Catalunya (o Països catalans, com volgueu) entres per la porta gran al que en diuen el "concert de les nacions", al costat de Castella i França; perquè no? A hores d'ara això sembla difícil com he senyalat abans, però el reconeixement de la nostra llengua a Europa seria una petita-gran passa envant. de totes maneres, el treball per tornar-li al nostre poble tot el que hi ha estat pres, és treball de cada un de nosaltres, no dels polítics, de cada un de nosaltres, començant per ca nostra que és un recó d'Europa i que no ens obligui ningú a xerrar en foraster a ca nostra.

Jaume Vallbona

INSTALACIONES y MONTAJES ELECTRICOS
Exposición de APLIQUES Y LAMPARAS

eléctricas

Manresa SA

Distribuidor Oficial AEG · TELEFUNKEN · ZANUSSI · THOMSON · SANYO · CORBERO

C/ Ariel, 5 · Tel 657859

CALA D'OR

Av. Belgica, 6 · Tel 657378

Text aprovat per la Comissió de Cultura del Parlament Europeu

Cal assenyalar, primer que res, que no tractem ací d'una sol·licitud inesperada, i sense precedents —ni en les institucions comunitàries. Son dos socialistes catalans —Cirici Pellicer i De Puig— els que des de 1981 prenen la iniciativa de la Carta sobre Llengües Minoritàries del Consell d'Europa, Carta definitivament aprovada el 4 d'octubre de 1988. A banda de la seva col·laboració, crítica i esmenes presentades a l'informe Kuijpers, els parlamentaris catalans han elaborat propostes de resolució que, d'una manera o altra, apunten en aquest sentit: Rubert/Verde (1323/86), Colom (B2-291/87) i Ferrer (B2-247/87), etc.

El 13 d'octubre de 1987, Lord Plumb rebé també una delegació que li va presentar la sol·licitud, firmada per 100.000 persones, referent a l'oficialitat del català a Europa. El 10 de febrer de 1988, finalment, el Parlament de Catalunya resol, amb la unanimitat de tots els seus grups parlamentaris, presentar aquesta sol·licitud a les Institucions Comunitàries. És aquesta sol·licitud la que la Comissió de Peticions remet per a informe de la Comissió de Justícia i a la present Comissió de Cultura-i-algunes-coses-més.

Per això, precisament, el meu suggeriment en el sentit d'utilitzar la resposta al Parlament català a fi de fixar les condicions i modalitats de l'oficialitat que demanem; per a establir un precedent clar i un marc fix des del qual poder valorar les eventuals sol·licituds en aquest sentit. Ara bé: pel que fa les primeres, a les condicions, cal observar que l'acceptació d'aquesta sol·licitud posa, en tot cas, el llistó molt alt. Quines altres llengües són oficials en una part del territori europeu on hi hagi un Parlament susceptible de sol·licitar aquesta oficialitat? Més encara: on pot trobar-se a Europa una llengua minoritària d'una població que (limitant-nos a Catalunya i deixant de banda el País Valencià, Balears i el Rosselló) té més de 6 milions d'habitants, dels quals l'entenen el 96% i la parlen el 77%? Una llengua en què es publiquen (dades oficials de 1987) 4.154 llibres i 5 periòdics diaris que sumen 65.000 exemplars, amb tres Universitats on el català és llengua vehicular per a 136.000 estudiants, amb més de 100 emissores i dues televisions que emeten 131 hores setmanals. El mínim que pot dir-se, doncs, és que es tracta de condicions materials i formals difícilment generalitzables, ni tampoc, per sort o desgràcia, contagioses.

Pel que fa a les segones, a les modalitats específiques de la petició, l'acord unànime dels europarlamentaris catalans (reunits amb el president del Parlament de Catalunya i de la seva Comissió de política cultural, el passat mes de gener a Estrasburg) no pot ser tampoc més raonable.

S'hi sol·licita:

- La publicació en català dels Tractats i els textos fonamentals de la CEE, incloent-hi els Tractats d'Adhesió i l'Acta Única.
 - La publicació en català d'informació pública sobre les institucions europees.
 - La inclusió del català en les subvencions de la Comissió per a l'aprenentatge i el perfeccionament de les llengües europees.
 - La utilització del català en les relacions orals i escrites amb el públic en l'oficina de la comissió executiva de les Comunitats Europees a Barcelona (antena).
 - La utilització de la llengua catalana (com s'ha fet ja en la reunió del grup socialista europeu a Barcelona sobre televisió europea) en qualsevol reunió de la Comunitat en el territori de Catalunya i eventualment, en aquells on siga llengua oficial en la legislació interna d'un estat membre.
 - El seu ús també en sessions i cerimònies especialment simbòliques referides a temes que facin referències molt significativament a Catalunya.
- La meua experiència personal i l'ús que vaig fer del català al Ple d'Estrasburg el 29 de novembre de 1987, em permet assegurar que, enllà d'això, l'ús del (si bé no la traducció al) català en les sessions plenàries per part dels parlamentaris no representaria problemes ni costos addicionals, ja que al voltant d'un 20 per cent dels intèrprets de la cabina espanyola són catalanoparlants i poden amb igual o major facilitat, traduir des del català com des del castellà. És aquest, amb tot, un suggeriment que tan sols faig a títol personal, ja que no ha estat presentat en el context d'aquest informe.

Deixant, doncs, de banda aquest punt, entenc que aquelles condicions i modalitats limitades permeten a la nostra comissió de cultura informar favorablement quant a la sol·licitud presentada pel Parlament de Catalunya i corroborada per 100.000 firmes.

EL TEMPS 1 Maig 1989

La nostra gent

L'amo En Toni Verro

L'amo Antoni Adrover Adrover, de Can Verro, és per ventura l'home que més bé coneix tots els redols, recones i paratjes dels nostres entorns; sap el nom de cada finca, comellar o turó, coneix el camí per anar a qualsevol indret del poble i també part dels veinats; això ha fet que els investigadors de la toponímia contin amb ell com a al principal informador de Calonge.

Home ametent i servicial, per això té molta de coneguda i tothom sap qui és en "Toni Verro". Té 81 anys complits i amb la seva esposa formen una de les parelles més ben conservades del poble. Ells dos vivien una vida assossegada plena de records, i, amarada pels molts d'anys de convivència i amor conyugal, recordam que ja fa un parell d'anys que varen celebrar les noces d'Or de matrimoni.

Hem anat a ca seva i com sempre ens ha rebut amb tota amabilitat i quan l'hi hem dit que el volíem entrevistar per "Dies i Coses" ha remarcat que ja li fallava un poc sa memòria, però ens contaria tot el que recordaria.

--Vaig anar a costura amb Sor Llevatxina, amb Sor Andreva i amb Sor Curragunda a l'església vella. un dia quan erem a sa costura tots els al.lotes varem sortir a veure passar un "automòvil", ja que era és primer cotxe que veien per Calonge. També vaig anar a escola amb el Senyor Toni, que era molt manyós, solia fer moltes de coses, tenia un torn que marxava amb un pedal i amb ell feia baldufes que donava als al.lots. També record que es capellà era molt afeccionat a sa pesca i que tenia una barqueta que era molt torta, tant, que perque sa barca anas dreta havien de remar més d'una banda que de l'altre.

La gent de mitjana edat en amunt encara recordam que l'amo Antoni o els seus fills, anaven per les cases amb la porgadora a porgar el gra. La porgadora feia net el gra de brutors i grianses i si era mestall separava el blat o la

xeixa de l'ordi, darrerament ja vuncionava amb un motor elèctric però abans d'això la força motriu que feia moure els garbells i firar la porgadora eren els braços dels homes, roda que roda. El dia de porgar era un aconteixament per la casa, la madona matava un gall gros i el qui anava amb la porgadora dinava a la casa.

--Quan vareu començar a anar de porgadores?

--Era abans des moviment i de totduna vaig començar amb una porgadora que era de l'amo en Miquel de Sa Punta. S'any que va venir davant, quan en Rafel Vellana va anar a estar a Sa Talaia, que era de l'amo en Miquel de Sa

Punta, en Rafel va voler manetjar sa porgadora i llavors jo en vaig comprar una altra a l'amo en Sebastià Coix i més envant una altre a n'en Toni Danusset.

--Amb motiu de la guerra civil és va haver de reincorporar a files. Recordau algun esdeveniment important que passas per Calonge en temps de la guerra?

--Es barcos que varen bombardetjar tant a devers Sa Coma, quan se retiraven se varen aturar a davant Cala d'Or i sa gent va tenir molta por -estavem molt assustats-, intervé madò Sebastiana, a ca nostra varem agafar pans i sobrassades i mos varem amagar a dins sa cova de Sa Talaia, per por de ses

CONSTRUCCIONS
TE D'OR, S.A.

C/. Font Major, 13

CALA D'OR (Santanyi)

Delegación: Tecnoradio - TR - Esquema Alarmas
Program Sistema - Iluminación Espectacular
Instalaciones Eléctricas - Laser - Sonido

JUAN VICENS BINIMELIS
DR. TÉCNICO

C/. FONT MAYOR, 13 - TEL. 858109 - CALA D'OR - MALLORCA

bombes, disposats a passar-hi un quants dies, però no va arribar a passar res.

--Ja que heu anomenat sa cova. Què és aquesta cova?

--Tota Sa Talaiaassa, és buida per davall, hi ha una cova molt gran i molt guapa, té degutissos grossos i prims i sempre hi havia aigua fresca. Es degutissos des Betlem de l'església les varen treure d'aquesta cova.

--Continuant pes redol de Sa Talaiaassa i ja que una de les cases que hi ha, que és ca vostra, li diuen Can Verro. Perque no conta d'on l'hi ve es nom?

--A ca nostra, molt abans de jo neixer hi va viure una tia vella vivia tota sola i com totes ses cases solia engreixar un porc per matar. Un any va armar un porcell que no va sanar i un dia aqueix porcell l'hi va fugir. La dona, tota preocupada va començar a cercar es verratell, cerca que cerca per aquí i per allà, demanant una i una altra vegada per totes ses case: "No haureu vist es meu verratell?". Demanant i tornant demanar, sa gent va arribar estar cansada de sentir parlar des verratell. Aquest verratell va esser es qui va donar es nom de Can Verro a ca nostra.

Ara ja quasi tothom és bon cercador d'esclatasangs, però temps enrera eren pocs els bons cercadors. El que sabia trobar-los tenia reconeguts uns mèrits, i a dins el poble se coneixien als quatre o cinc cercadors fins. Dons l'amo Antoni era el cercador més fi de tots i el més primerenc.

--Qui és el secret per esser bon cercador d'esclatasangs?

--Es secret més important és tenir bona vista i saber els agres. Jo era molt parador de lloses depedra i parant ses lloses vaig anar trobant ets agres. Però ja no n'hi ha cap que no el m'haig trobat. Jo sempre he estat molt alerta a no espenyar sa garriga, si descomponia una mota de fenas la tornava compondre, si girava una pedra la tornava deixar tal com estava, no se conceixia per allà a on havia passat i no com ara que fan tant de destrossa. Si trobava esclatasangs petits que encara no eren collidros les deixava fer, esperava a que tornassin grossos perque no és vera això que diuen que una vegada que els han trobats ja no creixen pus, no creixen però perque les cullen per petits que sien.

Hi havia molt de llot i jonqueres, sa gent duia a amarrar bigues i càrritx. Hi havia jonqueres i canyot, per allà volettejaven "segais", "titutil.los" i "blavets" i d'una vorera en sortia una fonteta d'aigua dolça

--A vegades vos he sentit parlar de camí de Sa Ronda. Què és?

--Era un caminó per allà a on passaven es carabinieri que feien sa ronda. Es carabinieri estaven a Porto Petro i aquest caminó venia de Porto Petro cap a Cala Llonga, travessaven Cala Llonga per Ses Passadores, es camí continuava per davant sa Caseta Blanca de l'amo en Macià de s'Ausina fins a ses tanques de Can Marines.

--Com ja he dit abans l'amo Antoni coneix pam per pam els topònims de per aquí. Digau-nos un parell de noms de lloc de per aquí?

--Ses puntes que formen ses penyes de Cala d'Or totes tenen un nom. Hi ha Sa Punta de Porto Petro. Sa Punta de Sa Galera, Sa punta des Fortí, Ses Puntetes i Sa Punta Grossa. Ets adolços se diuen així perque un temps allà sempre hi havia aigua dolça. Es

Cocons Roigs, sempre eren rotjos i mai s'hi feia sal.

Uns dels llocs que solieu frequentar molt era Cala Llonga i amb un poc de nostàlgia recorda el "seu" Cala Llonga.

--Hi havia molt de llot i jonqueres, sa gent duia a amarrar bigues i càrritx. Hi havia jonqueres i canyot, per allà volettejaven "segais", "titutil.los" i "blavets" i d'una vorera en sortia una fonteta d'aigua dolça.

Hauriem pogut parlar hores i hores amb l'amo Antoni i sempre sortien temes molt interessants, però per aquesta vegada o deixam aquí. Només ens resta agrair-li la contarella i desitjar-li salut i bona sort per ell i per tots els seus.

Marc Vallbona

RESTAURANT - PIZZERIA

Blanco y Negro

Porto Cari, 5.
Cala Llonga

07660-CALA D'OR
Mallorca

Gurrasco

STEAK -
-RESTAURANT

Calle Felanitx, 24
Tel. 65 78 16

07660-CALA D'OR
(Mallorca)

Els altres escriptors santanyiners i els mateixos

La història oral ens assabanta que quan el canonge magistral Antoni Sancho es postrava, a la Seu, als peus de l'arquebisbe-bisbe Miralles demanant-li la benedicció per fer el sermó amb les paraules del ritual:

-Jube, domine, benedicere.

La contesta era:

-Toniet fe'l curt, Toniet fe'l curt.

Així també m'ha arribat un avís que la intervenció fos breu.

Molt millor perquè tot està dit amb aquella Mostra Bibliogràfica de la comarca del migjorn, així mateix, l'any passat per les calendes d'abril. Fou unamuestra curulla d'interés, de curiositats, de rareses bibliogràfiques. El llibre nou i el llibre vell sembraren una amistat que acaba de florir amb una bona mesa, aquest any seguíssim, amb la publicació de Bibliografia dels pobles de la comarca del migjorn de Mallorca, dolçament una micoina anàrquica i alguns oblitats completament involuntaris de part meua.

Entre els pobles del Migjorn s'hi enquadra Santanyí. Què direm de Santanyí un poble tan arraconat? Santanyí no té tradició d'impremtes ni de llibreries. El que vol dir que el poc que s'ha fet amb lletra impresa ha estat a fora terme. A l'apleg hi podeu localitzar el rol d'escriptors santanyiners des del 1714 fins a 1988. Es veritat que tenim els altres escriptors de tot temps, alguns glosadors, historiadors i aficionats a les lletres, que dormen dins el silenci i l'oblit. Quan confiavem, cegament, que fra Romeu Burguera o Sabruquera, fos un santanyiner del segle XIII, traductor del Salteri al català i autor de la Biblia rimada, de Sevilla, una erudició crítica i segura ens diu que no és nostre, que s'ha confús amb Bartomeu Sabruquera, mallorquí i dominic a la vegada. Servam notícies de l'ermità Romeu Burguera, que el 1313 capllevava per la muntanya de Felanitx, on esbastí Sant Salvador.

Amb molta de probabilitat el Bisbe Rafel Josep verger (1722-1790) és l'autor de la Novena consagrada a Maria Santíssima nuestra señora con el título del Roble. Escrita por el más indigno esclavo de la Santísima virgen, México año 1789. Del bisbe santanyiner, com escriu el Pare Lluís de Villafranca, es Un mapa de las Californias, que aprobó el Consejo de Indias. Es un fet que a Santanyí hi havia un altre original de Verger i Suau, Historia

BIBLIOGRAFIA dels pobles de la comarca del migjorn de Mallorca

DIRECCIÓ GENERAL DE CULTURA

CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS
GOVERN BALEAR

de los adelantos que han hecho la agricultura, artes y comercio en el Nuevo Reyno de Leon, ... 18-mayo-1787, que se'n dugué el metge català Josep Ignaci Alió, desterrat a la nostra vila el 1838.

Roman inèdita Luisa o la Paloma del jardín. Novela religiosa moral, 1875, del prevere calongí Guillem Bennassar i Vadell.

Dels glosadors santanyiners es recorda d'en Pere Vidal, en Pere es cego, que tocava el violí als balls i que venia romanços pels pobles i que per dita causa fou engegat pel batle d'Andratx. Va escriure Romanço nou. Se coronació del Rey Alfonso XIII 1ª i 2ª parts. En Tomeu Rigo, Pastor, se suposa que donà a l'estampa els glosats Rotes, Gat i rata. Sa farinera de Santanyí i Qui va viu se fló fa estiu (sic).

I si rastrejàvem pels calaixos dels records trobaríem encara alguna publicació oblidada o tal volta els goigs antics de Consolació.

I com cada dia és un dia per adquirir nous coneixements, n'Antoni Serrà ens innova que el Rector Benet Vadell (1770-1839) és l'autor de l'Entremés còmic del beato Ramon.

I quin és l'estat de comptes d'avui després de la mostra bibliogràfica-88? Blai Bonet ha traduït Combat de negre i de gossos de Bernard-Marie Koltès. Tots heu de conèixer la seva Carta a uns homes d'edat. Pregó de les jornades socio-culturals-recreatives de la Tercera Edat, (1988). Blai Bonet també aguarda Diari Tercer.

Cosme Aguiló, significat per la dèria de la toponímia, acaba de presentar l'acurat Mapa toponímic dels illots de les Pitiüses. També té enllestit La toponímia de l'illa de Tabarca (Alacant) i l'estudi Bolets, llengua, i cultura popular en el migjorn de Mallorca, a l'espera de padrins.

N'Antoni Vidal Ferrado viu una mena de "misteri" d'Elx, on triguen a publicar-li Els colors i el zodíac, que un dia li premiaren. Recentment ha finit dos bells i profunds llibres de poemes: Getsemani i Cartes a Lady Hamilton.

N'Antònia, Vicens, a la col·lecció "Conte del Diumenge", de València, li publicaren El cau de la llune plena, dedicat al seu fill.

De n'Andreu Pons i Fullana estam a l'aguait de la necessària biografia del Bisbe Verger.

Del nou Rector de Santanyí, Mossèn Sebastià Salom, esperam un nou títol. Massa llarg el silenci de Mossèn Jaume Serra i del teatillombarder-romà Bartomeu Mas.

Jo mateix estic a l'atur tengui a lestenedor La mort de na Roseta, cançó de mort santanyinera del segle XVIII o XIX.

Les publicacions de les festes patronals segueixen el seu curs normal dins el bon gust i l'erudició. Anotam la publicació de gloses, proses i poesies recopilada per la Tercera edat de la comarca, 1988. Expectam, entre l'espera i l'esperança, el IV premi "Bernat Vidal i Tomàs", de poesia, que anit es concedirà. Treuran a Calonge el "Viatge a Roma" del majoral Miquel Jaume Adrover Bennassar?

La revista calongina "Dies i Coses" després d'una hivernada massa llarga sortirà de bell nou i amb força. Ara com ara és l'única publicació periòdica de terme, i per molts d'anys.

I per acabar un anunci en aquest San Jordi més nostrat que mai. L'Ajuntament treurà una col·lecció, Sant-Anyí, i el primer títol és La vila de Santanyí i el seu terme. Estudi històric. 1391-1479, original de Miquela Danús.

I res més per avui i gràcies.

Miguel Pons
Felanitx. Sant Jordi 89

planes d'opinió

NATURA MORTA

ALS RESPONSABLES DE LA DESTRUCCIO DE MALLORCA

Senyors:

Un ciutadà amb la gràcia laboral de no estar a l'atur es fa acreeador al merescut luxe d'una temporada estiuenca de vacances. En el meu anterior descans estiuenca tengué ocasió de navegar per tot el litoral de la costa Sud-Est mallorquina, a bord d'una modesta embarcació propietat d'un familiar. El plaer d'aquesta aventura marinera es frustrà davant la senyal inequívoca d'una violació perpetrada sobre les terres verges del caló de Sa Barca Trencada. A un simple cop d'ull comptà un total de set grues, com set gegantins crucifixos mòbils que soterraven un mil. lenari bosc de pins amb esgarrifadores cargues de ciment. L'estampa em produí nàusees sota el sol d'agost per aquest nou desamor declarat de l'home contra la natura. Vaig recordar llavors els alegres estius de la meua infantesa, quan anavem a collir ametlles a una finca propera al Caló de Sa Barca trencada i llavors anavem a banyar-nos a les tranquiles aigües de la cala. Ara el nin que fou,

retorna al plor en defensa pròpia.

Un horabaixa nuvolat de tardor vaig tornar al lloc del crim, encara que aquesta vegada vaig arribar en cotxe pels camins de asfaltar que comuniquen el Caló de Sa Barca Trencada amb la resta del món. La pols malalta de les obres cobria els arbres que encara quedaven drets en mig d'aquell indret desert de diumenge. Ni tan sols els ocells cantaven i l'accés a la platja es trobava tallat per una muntanya de runes. Vaig caminar temorenc per un laberint d'hotels prefabricats, entre un oscur embull de cables i maquinària. Mirà al meu entorn i l'hombra de tants esquelets de ciment m'engolí per complet. D'arquitectura no puc opinar, però aquells "illa" d'edificis de cartró-pedra, semblava les ruïnes d'un barri xinès deshabitat. i consti que els petits verducs que venen de la península a guanyar-se les sopes en la construcció no tenen cap mena de culpa. Els canalles de guant blanc no agafen

mai un pic i una pala. Em resulta estrany que per aquests indrets d'occident la mare natura sigui tan tolerant amb aquells infidels que no la respecten. Abans que es fet de nit vaig abandonar el trencat decorat i partí el direcció al Puig de Consolació per a retrobar un paisatge de pau. Des de dalt del santuari vaig veure que una altre taca grisa intoxicava la boira de l'horitzó, i vaig optar per desviar els mals pensaments cap les

abruptes cavitats de la meua fantasia.

No conec a cap ésser humà que no aleni per a viure. Ningú és aliè a la destrucció de la natura i no trigarem pas massa en pagar les conseqüències de tanta insensatesa. En una guia ecològica de les Balears, publicada fa deu anys, es recomanava que tot monument natural ha de servir per a ser admirat i

Bordoy
foto estudio y video **PROFESIONAL**

TRABAJOS INDUSTRIALES • REPORTAJES • MURALES

Mayoral, 15 - Teléfono 653082

07650-SANTANYÍ (Mallorca)

gaudit per l'home, però aquest ha de respectar-lo i conservar-lo per a que les generacions que el succeixin, puguin gaudir del mateix. ¿Quants monuments naturals hem destrossat durant l'última dècada? Quanta, quanta, quanta trintesa, Déu meu.

Morts de por, els estels tremolejen blaus en el fons de la mar, i un s'intenta alleugerir amb certa literatura per a no denunciar de forma als malfedors del nostre ecosistema. Simplement escric com un ésse que viu en aquest planeta, ni més ni menys que una rata o un cactus.

Salvador Bonet

S'Alqueria Blanca a 29 de Maig de 1989

Sr. Director li prec que publiqui al seu diari aquest glosat. Dedicat al malmenat paratge de sa Barca Trencada. De la qual cosa li estaré agraït.

Era l'any viutanta-nou.
Queda una història gravada:
Sobre sa Barca Trencada.
Quedarem sense consol.

Aquelles mates des comellar,
aquells ullastres i alaverns,
aquells pins carregats de bènns:
tot ho varen rabassar.

Aquell paisatge tant bell
que s'Alqueria tenia
just abaix de na Martina.
Qualsevol extern que hi venia
tenia un redol per ell.

Quan ho varen començar:
grues, màquines i camions
investiren com a lleons,
com si haguessen d'atacar.

S'Alqueria se va enfadar
i arreveixinàrem ses celles
envestirem com a abelles,
que mos voliem defensar.

Aquella paret gruixada
que mos feren dins es camí,
en deu minuts va botir.
va quedar ben esflorada.

Aquells padrins estimats,
com molts podem recordar,
on se n'aven a banyar?:
Sempre an es Caló des Macs!

Aquest calonet des Macs
sempre durà rencor,
per no tenir compasió
des nostres avatpassats.

A punta de compressor
espenyaren totes ses roques;
ja pereixen persones loques!
això ja no te perdó

Adiós calonet des Macs
adiós Barca Trencada.
Nos farem qualche passada,
encara no mos n'hem anats.

SUPERMERCAT
|
FERRETERIA

Can Binimelis

C/ Cala Llonga, nº 3 Tel: 657717 Calonge

**Pintures
D'Or**

Calonge

Ulrich Stielike a Cala Serena

A mitjant d'abril n'Ullie Stielike va passar uns dies de vacances amb la seva família al Robinson Club de Cala Serena per a preparar l'homenatge que li feren dia 2 de maig els seus amics a Suïssa. Allà hi varen esser Beckenbauer, Koeman, Boniek, Junior, Cabrini, Simonsen, Förster, Camacho i Santillana, entre altres. N'Ullie, durant tota la seva trajectòria esportiva, sempre s'ha caracteritzat per la seva entrega i honradesa a tots els partits. Els seus tres equips han estat: Borussia Moenchegladbach, Reial Madrid i Neuchatel. Sa revista "don Balón" l'ha considerat l'estranger més rentable de la darrera dècada. Amb el Reial Madrid va jugar 8 anys (1977-1985), tres-cents setanta partits, marcà cinquanta cinc gols. En quant a títols: tres lligues, dues copes del rei i una U.E.F.A.

Pocs dies després d'esser homenatjat, el nomenaren nou seleccionador suís.

--Com foren els teus inicis en el futbol?

--Podem dir que fins als desset anys no em vaig decidir. La cridada a la selecció júnior d'Alemanya va influir definitivament, ja que llavors en Weisweiler es va fixar en jo i em va dur al Borussia l'any 73. Ell confiava molt

amb els joves i als deu anys ja jugava de titular al primer equip.

--Què et va decidir per fitxar pel Reial Madrid?

--Crec que qualsevol jove que comença a jugar a futbol coneix al Reial Madrid per la seva gran història i si li donen l'ocasió de fitxar no pot dir que no.

"Al Madrid li falta un jugador gris al mig del camp"

--Quins millors records tens de la teva estància a Madrid?

--Els títols, és clar. Sobre tot l'any 80 que aconseguirem el

"doblete" i, a part, l'Eurocopa amb la selecció alemanya a Itàlia.

--Quan deixaren

BOTIGA

CA'N POLLA

tel. 657045

Calonge

"Qualsevol jugador jove si li donen l'ocasió de fitxar per el Reial no pot dir que no"

el Madrid, No creus que haguessis pogut jugar un any més?

--Era la meva gran

de gom a gom. En el cap de Neuchatel hi anaven unes deu mil persones i hi havia molt menys passió que

que pensares?

--Va ser una gran sorpresa. Pens que el que li mancava al Madrid era un marcador

qualitat es pot comprar i no és el mateix si s'empro cent milions i si s'empro mil. Avui dia tots els jugadors del Madrid són internacionals, inclús n'hi ha a la banqueta cosa que llavors no hi havia.

Abans de concloure aquesta

"De moment entrenaré la selecció suïssa, i ja ho veurem..."

il·lusió, però no pogué ser, ja que entrà en Mendoza i just em volia renovar per un any quan jo en volia

a Espanya.

--Has pensat qualque vegada en assegurar-te a la banqueta del Reial?

al centre del camp perquè tots els mitjos són jugadors creatius, i els equips han de tenir un jugador gris al mig

entrevista vull desitjar molta sort a n'Ullie en aquest camí que acaba de començar amb la

"El Madrid d'avui es millor que quan jo jugava"

dos.

--Quan anares a Suïssa se't va fer molt fort el canvi?

--El que més anyoranva era un camp dom el Bernabeu, que cada diumenge s'omplia

--De moment, entrenaré la selecció suïssa, i ja ho veurem...

--Quan vares saber que en Schuster havia fitxat pel Madrid,

del camp.

--Per acabar, quines diferències hi ha entre el teu Madrid i el d'ara?

--Es bo de veure: la

selecció suïssa.

Maties.

DIFERENT

Benetton-Garfield-Lego-Mickey

C/ Santanyi, 5
Cala d'Or Mallorca

☎ 65 81 63

dies i coses

16 ANYS LLUITANT PEL MEDI AMBIENT

G.O.B. Santanyí

Llir entre cards

El passat dia 12 de maig, pocs dies després de l'incident ocorregut a sa Barca Trencada quan un centenar de curiablancuers llevaven legitimament una paret que ocupava un camí públic en la seva totalitat, va tenir lloc al local parroquial de s'Alqueria Blanca i a la Casa de Cultura de Santanyí, respectivament, la presentació del cartell Mondragó, abans que ens matin l'esperança, realitzat íntegrament per la delegació local del G.O.B. i finançat conjuntament amb la delegació de Ciutat. Amb aquest cartell pretenem inaugurar la sèrie titulada "Llir entre cards", pseudònim o senyal utilitzat pel poeta valencià del segle XV, Ausiàs March, en els seus Cants d'Amor per referir-se a una dama estimada.

Els actes de presentació a les dues

localitats varen correr a càrrec del diputat del PSM, Joan Mayol. Ambdós llocs un portaveu de la delegació local posà en evidència la decadència de la nostra societat, insensible i materialista, incapaç de moure's per res que no fossin doblers. Joan Mayol, per la seva part, excusava la tristesa que li produïa haver-hi d'esser present per defensar uns bells paratges que li suggerien uns agradables records d'infantesa i que estaven abocats a la

desaparició; malgrat tot tracta d'infondre coratge, ja que mentre hi ha vida hi ha esperança.

L'assistència de públic a s'Alqueria Blanca fou més aviat escassa, en canvi a la Casa de Cultura de Santanyí comptarem amb la presència de destacats representants del sector turístic, entre ells hi havia el Sr. Josep Forteza Rei, president de la federació Hotelera de Mallorca, i el president de l'Associació d'Hotelers de Cala Figuera i Cala Santanyí. En finalitzar l'acte, el Sr. Forteza Rei pronuncià unes paraules reconeixent honestament que els responsables de la destrucció del paisatge balear havien estat ells en part, però afirmant que es feien conscients que aquest genocidi paisagístic s'havia d'acabar, ja que això podria generar una

edificaciones cala d'or, s.a.

Carrer Benvinguts, 1 - Local n.º 2
Teléfonos 657723 - 657805
07660 - CALA D'OR (Mallorca)

TERRAZOS

Guillermo Juan

ALMACÉN DE MATERIALES PARA LA CONSTRUCCIÓN
GRES Y CERÁMICAS

Fábrica de:

- MOSAICOS
- BALDOSAS
- ABUJARDADO TIPO PETREO
- BALDOSAS ACERA
- CEPILLADO DE TODAS CLASES
- BALDOSAS EN RELIEVE
- TODOS LOS FORMATOS
- TERRAZOS
- BALDOSAS DE ENCAJADO
- PELDAÑOS
- PIEDRA ARTIFICIAL
- BALAUSTRADAS
- PIEZAS DE HORMIGÓN PREFABRICADAS

Cami de Sa Pedrera, s/n. - Tel. 647096
07260 PORRERES (Mallorca)

crisi que obligaria els hotelers a oferir uns serveis a qualsevol preu, per això des d'aquell moment es feien solidaris amb la nostra lluita.

Davant això, tenim la sensació que ja no estam sols, part del sector turístic, la font més important de l'economia balear, està sensibilitzat i reconeix que el creixement urbanístic desmesurat, a la llarga, serà la ruina de tots. Pel G.O.B. del nostre terme municipal, comptar amb la solidaritat d'aquesta gent, pragmàtica i realista per excel·lència, resulta gratificant. Ens adonam que la nostra imatge davant la societat està canviant, "esser del G.O.B." ja no és esser un perdut o un somiatruites, sinó un ciutadà perfectament responsable, i, sobretot conscienciat que la urbanització incontrolada del nostre litoral, significarà a la llarga la nostra ruina econòmica i la nostra mort com a poble. Desgraciadament hem arribat a un punt en el qual defensar la natura ja no és un acte d'esnobisme, sinó que s'està convertint senzi-

MONDRAGÓ
ABANS
QUE ENS MATIN
L'ESPERANÇA

*Març, de Mondragó, ai com l'empòria!
 ja abans de perdre't
 i que en tallin
 una a una les venes
 i me clavïn
 mil agulles de ferro
 a les ales.*

LLIR ENTRE CARDS - 1

llament i progressiva en una qüestió de supervivència. Per altra part tenim l'obligació moral de deixar de banda el nostre egoisme i intentar conservar el poc patrimoni natural que ens queda per a les generacions que vendran darrera nosaltres.

Per això des d'aquestes planes sol·licitam una vegada més als màxims responsables d'aquest creixement desmesurat que es facin conscients de la greu situació; ens referim, principalment, a la nostra primera autoritat municipal que sembla que no hi veu ni hi sent; tal com vàrem poder deduir de les

seves afirmacions a la sessió plenària de dia 12 de maig, quan declarava cínicament que "la costa del terme de Santanyí no està molt castigada".

El comentari d'aquesta frase el deixam a càrrec del lector que hagi fet un passeig per Cala d'Or o hagi sentit quan es dinamitaven les roques de sa Barca Trencada.

Finalment, volem posar en coneixement del públic que el número 1 de "Llir entre cards" està a la venda per 300 ptes. al local de la delegació a la Porta Murada de Santanyí. El local està obert els dissabtes dematí.

JOSEP ALOU JULIÀ

LAMPISTERIA*CALEFACCIÓ
 ENERGIA SOLAR*PISCINES

C/. J. Prohens, 24-07669 S'HORTA
 Tel (971) 575261

MATIAS JULIA
 CONTRATISTA DE OBRAS

C. Rdo. A. Vadell. 29 - Telfa. 657940 y 657186 CALONGE

Enrajolat polèmic

Degut al conflicte sorgit arrel del tancament dels carrers Andreu Roig i Santanyi de Cala d'Or, hem volgut acostar-nos al parer dels més directament implicats, esper això que repartirem un questionari a la majoria dels que tenen un negoci en els esmentats carrers.

Desgraciàdament, per manca de temps, no hem pogut atendre la totalitat dels veïns d'aquests carrers, així i tot entre les respostes rebudes es pot fer un extracte significatiu.

Resultat de l'enquesta:

1ª pregunta: COM LI AGRADARIA QUE QUEDAS EL CARRER?

- a) Enrajolat
- b) Deixar-lo com estava abans de fer res
- c) Deixar-lo com està ara mateix

La resposta a) ha tengut un 36%; la resposta b) un 0%; i no ho sab un 28%. El que queda clar és que ningú està acord en deixar el carrer com estava en el moment de l'enquesta.

2ª pregunta: VAREN TENIR CAP INFORMACIO PREVIA DEL QUE S' HA FET?

Hi ha hagut un 62% que ha contestat afirmativament i un 38% que contestaren que no.

3ª pregunta: SE VOS VA CONSULTAR EL VOSTRE PARER ABANS ES FES CAP OBRA?

Les respostes han estat

completament equilibrades: un 50% han contestat que sí i un 50% que no.

4ª pregunta: TE VOSTE RES MES A DIR SOBRE AQUEST TEMA?

A continuació reproduïm unes quantes de les opinions que hem recollit:

"Llamentam la deixadesa de l'Ajuntament i l'opinió activa de part d'alguns dels veïnats i vull afegir que aquest carrer serveix d'aparcament a la gent que treballa aquí i no al turisme del que vivim. I hauriem d'afavorir-lo. Ja s'ha destroçat tant això que me pareix és hora de donar una altre imatge si

no ho volem perdre tot" (L. Besseis).

"Que només es beneficien, com sempre, els que tenen negocis de bars estrangers" (J. Rigo)

"Que s'hauria d'arreglar de manera que quedi agradable a la vista amb llums suficients i amb plantes. Una solució molt lògica seria fer un sentit únic d'entrada i en tot cas es podria tancar el tràfic rodat a partir de les 18'00 hores" (A. Adrover)

"Jo crec que seria més interesant pel turisme passetjar-se sense cotxes" (M.V. Vallbona).

DROGUERIA - PINTURES
PRODUCTES QUIMICS
EINES I ARTICLES DE NETEJA

Pintures Santanyi

Llaneras, 4 - Tel. 653179 07650 / SANTANYI (Mallorca)

- TOPOGRAFIA
- TALLER MAQUETAS
- PERSPECTIVAS
- DESARROLLO DE PROYECTOS

OFICINA TECNICA - TALLER DE MAQUETAS

CALTOP. S.A.
CALCULO y TOPOGRAFIA. S. A.

DEPRO SA.
DESARROLLO DE PROYECTOS. S. A.

Amb vosaltres: Maria LLadró

Espai patrocinat per "Por cosmètic line"

Estimades amigues:

Un altre cop i pràcticament sense avisar, tornam "acometrer" la difícil tasca d'intentar aconsellar-vos sobre matèries a les quals, la vostre reduïda cultura i manca de temps, no ha donat peu per arribar-ho.

Per tant, i per saber ara que ens acostam a Europa, si les nostres costums estan a la altura dels països comunitaris, vos brind, jo particularment amb la meua sapiència, gust i "savoir faire", l'ocasió, mitjant una sèrie de qüestions, de conèixer quin grau de netetja estam.

Apa noies, tatxau amb una X la resposta amb la qual vos sentiu més identificades.

A) Amb que prefereixes depilar-te?

- 1- Amb sofre
- 2- Amb visc
- 3- No me depil
- 4- "Flamete"
- 5- Pedra tosca

B) Que fas quan t'aturas al semàfor?

- 1- Me trec "titos" i els afer al volant
- 2- Me grat sa caspa
- 3- Me menj les ungles
- 4- Lleu els titos que abans havia aferrat al volant
- 5- Escup a defora sense obrir els vidres

C) Que peses?

- 1- De 40 a 50 Kgr.
- 2- De 50 a 60 Kgr.
- 3- De 60 a 70 Kgr.
- 4- De 70 a 100 Kgr.
- 5- No hi ha bàscules que bastin

D) On prens el sol?

- 1- A Llucmajor
- 2- A sa pleta
- 3- Damunt s'era
- 4- Al colomer
- 5- Dins sa soll

E) Quin perfum t'agrada més?

- 1- De llentiscla
- 2- De serigot
- 3- De sotal
- 4- De brossat
- 5- De mosca d'ase

F) De quin color dus la robe interior?

- 1- Rosa
- 2- Groc mujol
- 3- Vermella
- 4- Verd pesta
- 5- Ara la duc negre, quan la vaig comprar era blanca

G) Quans de pics te rentes?

- 1- Quan he d'anar a una boda o comunió
- 2- Cada mig any
- 3- No m'en record
- 4- Quan plou
- 5- Que és això?

H) Qué diries que és "un sebó"?

- 1- Una cosa per rentar-se
- 2- Un peix
- 3- Una class de marés
- 4- Un home baix
- 5- Un mal vici

I) Després de rentar-te, amb que t'aixugues?

- 1- Amb un secador
- 2- Amb un bloc de vint
- 3- Amb uns filats
- 4- Amb un sac de guano
- 5- Amb paper de diari

J) Amb que desinfectes el W.C.?

- 1- Amb llixiu
- 2- Amb gasoil
- 3- Amb vi del Sindicat de Felanitx
- 4- Amb murques
- 5- Amb serredís

Ara venen els resultats:

- De 10 a 20 "points".. Pots passar
- De 20 a 30 "points".. No fas llarg
- De 30 a 40 "points".. Ets un poc bruta
- De 40 a 50 "points".. Realment fas oi

Bé, estimades amigues, confii amb que no hagueu tret la màxima puntuació, però com que vos coneic no men fii gens.

Aprofit aquest espai que me dona aquesta revista, per recordar-li a Na Maria de Son Roscó que me torni d'una puta vegada la falda blava, que ja està bé.

Au idò, adeu guapes!!

Fins la pròxima